

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědomělí a mají úplnou víru

ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežívat z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inediáté, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inediáté), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla. Možná vás budou jejich

duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevrou a vaše obzory rozšíří.

Pozýváme vás teraz s nami sledovať 3. časť z nášho 4-dielneho programu „Život bez jídla: Oleg Maslov, ruský umělec a učitel vědomého dýchání“, v relácii Medzi Majstrom a žiakmi.

Před osmi lety se Oleg Maslov, umělec a učitel vědomého dýchání z Ruska, vydal na cestu směrem k breathariánskému způsobu života, a zjistil, že je naplněn obojím radostmi i výzvami. V dnešním programu následujeme Olega v měsících bezprostředně následujících jeho 21-denní přechod na pránický způsob života. Když Oleg ukončil proces, potřeboval učinit rozhodnutí. Již jsem neměl žádné myšlenky na jídlo. Neměl jsem na ně chuť. Byl jsem ve stavu potěšení. Jenom jsem pil a to pro mě bylo dost. Cítil jsem se dobře a neměl jsem vůbec úmysl jíst a nemyslel jsem si, že bych se nějakým způsobem omezoval. Bylo mi velmi příjemně a měl jsem v úmyslu tak pokračovat. Ačkoliv se dříve

nevěnoval běhu,
na konci
svého 21denního procesu
měl Oleg náhlou potřebu
jít si zaběhat.
Měl jsem zejména
touhu běžet.
Byl tam školní stadión,
vzdálený asi 500 metrů.
Těšil jsem se
na tu chvíli.
A jakmile
proces skončil,
ráno jsem si
oblékl šaty
a běžel 11 kol,
několik kilometrů.
Na váze
mi moc nebylo.
Neměl jsem váhu,
ale pravidelně jsem se
díval do zrcadla,
jestli jsem nezhubnul.
Mezitím jsem měl
tak dobrou vitalitu,
že jsem musel běhat.
Neustále jsem běhal a běhal,
zcela běžně,
a chtěl jsem to dělat.
Nebylo to kvůli zdraví,
nebo jakémukoliv jinému
důvodu z mé mysli.
Bylo to zevnitř.
Tělo táhlo
jako štěně,
„Pojď na procházku!
Pojď!“
Takhle jsem se cítil.
Avšak jednoho dne
byl Oleg přemožen
náhlou slabostí
a začal pochybovat o svém
liquidariánském způsobu
života. Pak se rozhodnul,
že by se měl podívat do nitra.
Přišel jsem domů
a meditoval. Prostě jsem se
posadil, zavřel oči, a začal
pozorovat tuto slabost,
ten pocit, ten stav

z místa světla.
Je to místo
našeho ducha, kde je
vždy klid a světlo.
Takže jsem pozoroval tento
stav slabosti, spojujíc jej
se světlem a mírem, a nic
jsem s tím nedělal,
nepoutal jsem se k tomu,
jen jsem to nechal být.
A nevěnoval jsem pozornost
slabému stavu
ve svém těle.
Nedal jsem mu sílu
svými obavami.
Pak se ta slabost prostě
rozpustila ve světle
a můj původní stav
naplněný životní silou
se vrátil.
V průběhu těch klíčových
chvil si Oleg uvědomil,
jak důležité pro nás je
pozorovat a dokonce
přezkoumávat
naše systémy víry.
Věřím,
že jsem slabý,
že nemohu žít bez jídla,
pak já, jako osoba,
pro sebe nalezne důkaz,
který ji bude držet
v tomto krutém kruhu.
Nalezne knihu,
teorii; jeho mysl
vytvoří pocity,
skutečné prožitky,
nějaké emoce,
které jej povedou k víře,
že je to skutečné.
A když člověk cítí,
že je to skutečné,
to přesvědčení v něm
krystalizuje ještě víc.
Toto jsou tedy praktiky
pozorování toho,
co se děje uvnitř,
čehokoliv, co nás
vede k sebeomezení
a nepohodlí,

z místa míru
a světla.
To pomáhá
překonat omezení,
být ve stavu
větších možností,
vně omezení
ze zábran.
Oleg začal vidět,
jak cesta
k breathariánství
rozšiřovala jeho mysl.
Takže proces
nebyl pouze o tom, zda jídlo,
nebo žádné jídlo.
Je důležité,
že mi tento proces umožnil
cítit tento stav,
odhalení či uvědomění si
větší svobody.
V podstatě to nemá vztah
k tématu jídla,
které má velký vliv na naše
vnímání, na nás.
Tento stav
„vše je možné“
se může rozšířit do jiných
oblastí života, pokud si jej
uvědomíme. To je pro mě
velmi důležité. Tento proces
je zejména
o vnitřní proměně.
Oleg si všimnul
další úžasné změny
ve svém životě.
I v průběhu procesu,
když bylo tělo
více očišťováno,
stačilo mi méně spánku,
jenom okolo 3 hodin.
Později, jak jsem pokračoval,
stačily mi pouze
2 hodiny spánku.
Někdy, když jsem
sledoval filmy,
nebo byl něčím zaměstnán,
jako překlady textů,
když jsem měl něco
na práci, byl jsem schopen
být bez spánku jednu

nebo dokonce dvě noci.
Potřeba spánku
se hodně zredukovala.
V podstatě i po dvou
probdelých nocích
jsem se cítil
více méně v pořádku.
Když se tělo čistí samo,
nebo s pomocí
nějakých praktik,
jako konzumace čistého
živého jídla, probíhá
likvidace toxinů.
Nakonec
jsou naše energetické
kanály také očištěny
a tělo přijímá
více energie.
Neunaví se
a méně energie se ztratí
na boj se stresem,
na eliminaci toxinů.
Tělo je klidnější,
uchovává více síly
a potřebuje méně spánku.
Navíc úroveň životní síly
je vysoká.
Na hlubší úrovni
Oleg také zaznamenal
mnoho úžasných změn.
Mám nyní
vnitřní stav blaženosti,
potěšení, radosti.
V podstatě je to
tichá blaženost prostě
z faktu, že existuji.
Když jsem seděl, cítil jsem se
dobře. Cítil jsem zevnitř
život. A nepotřeboval jsem
nic dělat.
Byl jsem soběstačný.
Ale zde,
když je tělo čisté
a vědomí je čisté
do jisté míry –
neříkám, že je to
osvícení, ale je to
jistý očišťující proces,
který každý má.
Pak jedinec

automaticky pociťuje radost
z běžných věcí:
že existuji, mám tělo,
a mé tělo mi dává
příjemný
pocit blaženosti.
Po detoxikačním procesu,
když se vzbudíte,
cítíte se jako dítě,
jako v dětství.
Cítíte se svěží, nebo jako
po ruské sauně.
Mnoho Rusů
chodí rádo do sauny,
protože jak se tělo očišťuje,
dává to také
pocit svěžesti.
V průběhu této 4-měsíční
liquidariánské fáze
si Oleg povšimnul
něčeho dalšího, co shledal
velmi zajímavým.
Ve skutečnosti
se síla myšlení
na skutečnost zvyšuje.
V podstatě, myšlenky
které jsem měl
a na co jsem myslel
začalo přitahovat
a materializovat se
v okolním světě rychleji.
Toto jsem si uvědomil
velmi jasně. Ty dobré,
stejně jako ty zlé.
Proto je
duchovní stránka toho
velmi důležitá:
být schopni kontrolovat
svůj mozek, myšlenky.
Jak tomu rozumím,
úroveň energie šla vzhůru
a vědomí začalo
fungovat odlišně.
Dokonce bych to popsal
jako zintenzivnění
zářivosti.
Pak, jak tomu rozumím,
si vás svět všímá více.
Začal jsem mít
nové známé,

duchovní lidi,
velmi zajímavé.
Zjistil jsem, že jsou
ke mně přitahováni.
V podstatě,
když se zbavíme všech
těchto umělých přísad
a toxinů, spojíme se
s naší přirozeností,
s naší vrozenou božskostí,
naším přirozeným stavem.
Když si jej začneme
připomínat,
počne zesilovat,
zářit.
A pak svět také začne
dávat nazpět věci
podobné kvality.
Takto tomu
nyní rozumím.
Oleg po několik měsíců
šťastně pokračoval
s liquidariánským způsobem
života. Ale postupně jej,
několik vlivů
či „pastí“ svedlo pryč
z cesty, kterou si zvolil.
Co byla některá
z těchto rozptýlení?
K jakým fyzickým
a duchovním posunům
došlo, když začal
znovu jíst?
Jak nakonec učinil
kroky k navrácení do svého
stavu bez jídla?